

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה O story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator												
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה, והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם, בין שעשו ועשה עמהם, בין שעשו ועשה אחריהם, בין שלא עשו ועשה - פטור, מפני שתלה בב"ד.														ב. מ.
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו או תלמיד והוא ראוי להוראה, והלך ועשה על פיהם, בין שעשו ועשה עמהם, בין שעשו ועשה אחריהם, בין שלא עשו ועשה - חייב, מפני שלא תלה בב"ד.														ב.
זה הכלל: התולה בעצמו - חייב, והתולה בב"ד - פטור.														ב.
לעולם אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרין אתם.	שמואל:													ב. ג.
עד שיאמרו להם מותרין אתם לעשות מ"ט? לפי שלא נגמרה הוראה.	רב דימי מנהרדעא:													ב.
חזר לעירו, שנה ולימד כדרך שלימד - פטור, הורה לעשות - חייב.	אביי, אף אנן נמי תנינא:													ב.
הורו לה ב"ד להנשא, והלכה וקלקלה - חייבת בקרבן, שלא התירו לה אלא להנשא.	רבי אבא, אף אנן נמי תנינא:													ב.
הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה	רבינא, אף אנן נמי תנינא:													ב.
תו לא מידי.														ב.
אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרים אתם לעשות.	איכא דאמרי, אמר שמואל:													ב.
אפילו מותרים אתם - נגמרה הוראה.	רב דימי מנהרדעא:													ב.
חזר לעירו, ושנה או לימד כדרך שלימד - פטור, הורה לעשות - חייב.	אביי, והא לא תנן הכי:													ב.
הורו לה ב"ד להנשא, והלכה וקלקלה - חייבת בקרבן, שלא התירו לה אלא להנשא.	רבי אבא, והא לא תנן הכי:													ב.
הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה	רבינא, והא לא תנן הכי:													ב.
תו לא מידי.														ב.
והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם.														ב. <
ונתני: ועשה על פיהם, שוגג למה לי?														ב.
שוגג - לאתויי הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - פטור, על פיהם ממש.	רבא:													ב.
שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.	איכא דאמרי, אמר רבא:													ב.
מילתא דפשיטא ליה לרבא קמביעיא ליה לרמי בר חמא														ב.
הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו בשומן ואכלו, מהו?	דבעי רמי בר חמא:													ב.
הלך יחיד ועשה שוגג על פיהם כו'	רבא, תא שמע:													ב.
שוגג על פיהם למה לי? לאו לאתויי הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - פטור.														ב.
דלמא שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.														ב.
הלך יחיד ועשה שוגג על פיהם	איכא דאמרי: אמר רבא, ת"ש:													ב.
מאי לא שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.														ב.
דלמא או שוגג, או על פיהם.														ב.
בפלוגתא:														ב.
הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - רב אמר: פטור	[רב]													ב.
חייב.	רבי יוחנן:													ב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-החזרה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

הוריות-הורו בית דין													Talmud Navigator																
מימרא													מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
ב.	מיתבי:																												
	הרי הוא אומר: (ויקרא ד) אשר לא תעשינה בשגגה ואשם או הודע, השב מידעתו - מביא קרבן על שגגתו, לא שב מידעתו - אינו מביא קרבן על שגגתו																												
	ואם איתא, הא לא שב מידעתו הוא																												
	כיון דכי מתידע להו לבי דינא הדרי בהו והוא נמי דדר ביה, שב מידעתו קרינן ביה וחייב.																												
ב.	מודה רב, שאינו משלים לרוב צבור מ"ט? אמר קרא: בשגגה, עד שיהו כולן בשגגה אחת.																												
	בין שעשו ועשה עמהן כל.																												
	למה ליה למיתנא כל הנז? בשלמא רישא לא זו אף זו קתני, אלא סיפא דלחובא, איפכא מיבעי ליה																												
	זו ואין צריך לומר זו קתני.																												
ב.	וידע אחד מהן שטעו או תלמיד וראוי להוראה.																												
	תרתו למה לז?																												
	איצטריך, סלקא דעתך אמינא הני מילי גמיר וסביר, אבל גמיר ולא סביר לא.																												
	להוראה - גמיר וסביר משמע																												
ב.	אנא הכי קאמינא: אי מההיא - הוה אמינא ה"מ גמיר וסביר, אבל גמיר ולא סביר לא, תנא ראוי להוראה, ממשנה יתירה - אפי' גמיר ולא סביר, סביר ולא גמיר.																												
	ראוי להוראה וכו'.																												
	כגון מאן?																												
	כגון שמעון בן עזאי ושמעון בן זומא.																												
ב.	כי האי גוונא מזיד הוא																												
	(ויקרא ד) בעשותה אחת, יחיד העושה מפי עצמו - חייב, בהוראת ב"ד - פטור, כיצד? הורו ב"ד שחלב מותר, ונודע לאחד מהן שטעו, או תלמיד יושב לפניו וראוי להוראה כגון שמעון בן עזאי, יכול יהא פטור? ת"ל: בעשותה אחת, יחיד העושה על פי עצמו - חייב, בהוראת ב"ד - פטור																												
	אלא היכי משכחת לה?																												
	כגון דידע דאסור וקא טעי במצוה לשמוע דברי חכמי'																												
ב.	לדידי נמי, דטעו במצוה לשמוע דברי חכמי'.																												
	זה הכלל: התולה בעצמו - חייב.																												
	לאיתויי מאי?																												
	לאיתויי מבעט בהוראה.																												
ב.	תולה בב"ד - לאיתויי הורו ב"ד וידעו שטעו וחזרו בהן.																												
	הא בהדיא קתני לה																												
	תני והדר מפרש.																												
	זו דברי ר' יהודה, אבל חכמים אומרים: יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב.																												
ב.	מאי ר' יהודה?																												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אם נפש אחת תחטא בשגגה בעשותה - הרי אלו ג' מעוטין, העושה מפי עצמו - חייב, בהוראת ב"ד - פטור.	דתניא:							!	■		◇
מאי רבנן?								^			◇
עדיין אני אומר: מיעוט קהל שחטאו חייבין, שאין ב"ד מביאין על ידיהן פר, רוב קהל שחטאו יהו פטורין, שהרי בית דין מביאין על ידיהם פר? ת"ל: מעם הארץ, אפי' רובה ואפילו כולה	דתניא:							!	■		◇
במאי?								!	^		
אילימא בשגגת מעשה								!	!		
ב"ד שלא בהוראה, ב"ד מאי עבדייהו? שלא בהוראת בית דין, ב"ד מי מיתו שלא בהוראה?	ז							!			
אלא בהוראה								!	!		
והא כי כתיב מעם הארץ - בשגגת מעשה הוא דכתיב	ז							!			
אלא לאו הכי קאמר: מיעוט קהל שחטאו בשגגת מעשה חייבין, שאין ב"ד מביאין על ידיהן פר בהוראה, הא הן חייבין, יכול רוב צבור שעשו בשגגת מעשה יהו פטורין, שהרי ב"ד מביאין עליהם פר בהוראה?								!	!		◇
ממאי? דלמא לא הן ולא ב"ד	רב פפא:							ז			◇
אי הכי, מאי איריא דקמהדר על רובא לחיובא? לאו מכלל דמיעוט בהוראה קיימא ליה דמחייבו בהוראה, ונהדר ברישא על מיעוט' דמחייב בשגגת מעשה, ולבסוף ניהדר על רובא לחיובא בשגגת מעשה, אלא לאו מדלא מהדר על מיעוט דמחייבין בשגגת מעשה, ובסוף מהדר על רובא לחיובא בשגגת מעשה, ש"מ: מיעוט בהוראה חייבין הן כשבה ושעירה, ושלא בהוראה בשגגת מעשה חייבין.								!			◇
מכדי תרוייהו סתמי תנן, ממאי דקמייתא ר' יהודה ובתרייתא רבנן? אימא איפכא								ז			◇
מאן שמעת ליה דדריש מיעוטי כי האי גוונא? רבי יהודה היא								!			